

Declaració del Principat d'Andorra relativa a l'article 3, apartat 2, del Protocol opcional a la Convenció sobre els drets de l'infant relatiu a la participació d'infants en els conflictes armats

En relació amb l'article 3, apartat 2, del Protocol, el Principat d'Andorra declara que no disposa actualment de forces armades. Els únics cossos especialitzats presents al Principat són el de la Policia i el de la Duana, els quals demanen per ingressar-hi una edat no inferior a la prevista en l'article 2 del Protocol opcional. A més, el Principat d'Andorra vol reiterar en aquesta declaració la seva disconformitat amb el contingut de l'article 2, en el sentit que es permeti el reclutament voluntari de menors de 18 anys.

Lleis ordinàries

Llei de modificació de l'article 3 del Reglament d'aplicació núm. 17 de la Caixa andorrana de seguretat social

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 15 de desembre del 2000 ha aprovat la següent:

Llei de modificació de l'article 3 del Reglament d'aplicació núm. 17 de la Caixa andorrana de seguretat social

Exposició de motius

Des de la promulgació del Reglament de la Caixa Andorrana de la Seguretat Social no s'ha modificat l'abast de la cobertura de reembossament de les despeses òptiques. La voluntat de la Caixa Andorrana de Seguretat Social de millorar les prestacions, fa necessari actualitzar l'abast de la cobertura òptica en funció del que fan els països més avançats en aquesta matèria.

En disposar dels mitjans suficients, s'ha volgut considerar el reembossament dels vidres correctors i de les muntures, cada tres anys, en lloc dels cinc inicialment previstos en la legislació amb la intenció de tenir en compte les necessitats reals dels nens i els adolescents, tant pel que fa als seus canvis morfològics, com els canvis que es puguin derivar de l'evolució de les seves patologies.

Els canvis socials i mèdics ja fa temps que indiquen un increment en la necessitat de la utilització de les ulleres, i el procés de més nens o joves amb ulleres és irreversible. En aquest sentit, la proposta obeeix a una voluntat de ser més àgils en la resposta de la cobertura d'una realitat creixent.

Per un altre costat, fer el seguiment i tenir cura d'aquest aspecte tan fonamental per a la població jove, ha de repercutir, sens dubte, en el seu futur, tant per als que d'una forma immediata es van incor-

porant al mercat laboral, com per als que continuen els seus estudis, ja que millora la capacitat d'aprofitament de les seves habilitats intel·lectuals.

Dins el límit de les seves tarifes de responsabilitat generals o particulars, la Caixa reembossarà les despeses de vidres i muntures a raó del 75% del seu import. Com a excepció a les presents disposicions, la Caixa podrà reembossar fins al 100% de les seves tarifes de responsabilitat, a demanda expressa de la persona assegurada, en cas d'un tractament mèdic particularment car o prolongat.

Article únic

L'article 3 del Reglament d'aplicació núm. 17 queda redactat de la manera següent:

El cobriment de les despeses d'òptica comporta el reembossament de les muntures i els vidres.

El preu de les lents de correcció visual és reembossat d'acord amb la factura presentada per l'òptic i dins de les tarifes de responsabilitat de la Caixa. Cal presentar la recepta corresponent d'un metge oftalmòleg. Les tarifes han d'establir també un import fix de reembossament per la muntura.

Per als beneficiaris amb edat fins a 16 anys, el cobriment de les despeses comporta el reembossament cada 3 anys.

Als beneficiaris de més de 16 anys, el reembossament es fa cada 5 anys.

Les lents de contacte poden ser reembossades en els casos de:

Queratocon

Astigmatisme irregular

Miopies de 10 diòptries o més

Afàquies i anisometries de 3 diòptries o més

En cas d'accident de treball, es paga el 100% de les tarifes de responsabilitat de la Caixa.

Disposició final

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 15 de desembre del 2000

*Francesc Areny Casal
Sindic General*

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

*Jacques Chirac
Président de la
République Française
Copríncep d'Andorra*

*Joan Martí Alanís
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra*

Llei sobre transmissions patrimonials immobiliàries

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 15 de desembre del 2000 ha aprovat la següent:

lleï sobre transmissions patrimonials immobiliàries

Exposició de motius

L'evolució del sector econòmic de la construcció, com a element inductor i alhora induït del creixement de l'economia andorrana, ha anat estretament lligada durant els darrers quaranta anys tant al ritme de creixement del país com a la forma en què s'ha portat a terme.

El desenvolupament econòmic i la inserció d'Andorra en el context de la circulació financera internacional, així com l'arrelament del turisme que escull el nostre país com a destinació regular, han impulsat la compra de terrenys, pisos o cases, tant per part de nacionals com d'estrangers, amb el propòsit d'obtenir un dret de propietat immobiliària alhora que es realitza una inversió segura i rendible. El nivell de demanda d'habitatges ha induït augments de demanda en altres sectors en què ha tingut una repercussió favorable.

Pel que fa a les inversions estrangeres, cal tenir en compte, però, les restriccions i limitacions importants que des de sempre ha imposat la normativa. El caràcter restrictiu de la regulació, que té els seus antecedents moderns en els decrets del Consell General de l'11 de juny de 1939,

en els posteriors del 28 de maig de 1942, 11 de novembre de 1949, i en l'Acord del 31 de març de 1953, dimana actualment del Decret del Consell General de data 23 de juny de 1955 (referent a la necessitat d'obtenir prèviament autorització del Consell General per a l'estranger que vulgui adquirir un solar destinat a edifici, i a la limitació de l'extensió de la parcel·la a mil metres quadrats com a màxim), del Decret del Consell General de 8 de juliol de 1965 (referent a la limitació d'adquisició per compra d'un sol pis o apartament per part dels estrangers, a la necessitat d'autorització prèvia del Consell General, i a l'exigència de l'aprovació prèvia per part del Consell General del Reglament del règim interior de condomini amb propietat horitzontal perquè l'edifici pugui ser venut en règim de parcel·lacions cúbiques independents), de l'Ordinació de 12 de juliol de 1966, del Decret de 28 de juny de 1968 i de l'Acord de 26 de juny de 1970.

Els compradors (nacionals i estrangers) han utilitzat a bastament i profusament a la pràctica el contracte privat (promeses de compravenda o altres formes contractuals permeses pel dret civil andorrà), a vegades en la seva funció genuïna de documents preparatoris per a l'adquisició de béns immobles abans de la construcció (sobre plànol) o bé durant la mateixa construcció, però també a vegades impròpiament, en funció de les necessitats dels particulars compradors o promitents compradors.

La pràctica seguida al llarg dels anys ha portat recentment a una situació d'una certa complexitat, de confusió i de dificultat de comprensió. S'ha donat el cas que alguns estrangers no poden escriure els pisos o apartaments adquirits perquè els edificis on es troben les unitats immobiliàries no reuneixen tots els requisits constructius necessaris. Han aparegut dubtes sobre els efectes que ha de tenir la manca d'autorització administrativa prèvia i també sobre l'eficàcia o el valor de determinades formes contractuals. Els tribunals s'han hagut de pronunciar sobre aquest tema durant els darrers anys i ho han fet mitjançant resolucions no sempre uniformes tenint en compte la diferència de situacions. Tot això porta a la necessitat i conveniència

que la situació sigui aclarida i regulada mitjançant llei, pel poder legislatiu.

A aquests efectes cal tenir en compte que el requisit de l'autorització administrativa prèvia per a les adquisicions immobiliàries d'estrangers obeeix a una finalitat de control públic de la inversió estrangera al Principat; finalitat que no ha de barrejar-se amb la necessitat que es compleixi la normativa de construcció i urbanisme, per la qual s'ha de vetllar a través d'altres instruments legals, que la facin complir als constructors i promotors, sense que es puguin transferir les conseqüències de l'incompliment a un sector determinat d'adquirents. Per això s'estableix que, si bé no pot denegar-se l'autorització encara que l'edifici no pugui ser venut per parcel·lacions cúbiques ni compleixi la reglamentació pertinent, el permís d'inversió no suposa aprovació governativa de la construcció, l'habitabilitat, ni la reglamentació de l'immoble o la unitat privativa a què es refereixi.

La qüestionabilitat de la legalitat de la situació actual podria tenir repercussions importants de caràcter jurídic pel que fa al dret autòcton, i podria donar lloc a autèntiques situacions d'injustícia objectiva i a una mala imatge pel que fa al prestigi internacional d'Andorra, que sempre s'ha distingit per la seriositat, la validesa i la confiança en les transaccions realitzades d'acord amb el dret civil, segons els principis d'autonomia de la voluntat i de llibertat individual. Principis totalment vàlids i que el Consell General creu que s'han de mantenir i reforçar perquè en aquests principis reposa bona part de la base i dels fonaments del nostre dret i de la llibertat civil, i no han sofert variació amb l'aprovació de la Constitució, l'assoliment de l'estatus d'estat de dret i l'entrada de ple dret en el concert internacional de les nacions.

El pacte civil, la confidencialitat, la llibertat i l'autonomia de la voluntat són valors ben assentats en la comunitat andorrana i altament apreciats i valorats avui a nivell internacional. El legislatiu andorrà no pot permetre que s'instal·lin dubtes pel que fa al valor, vigència i reconeixement d'aquells valors tradicionals avui dia a Andorra, posats en relació amb els moderns principis de seguretat jurídica, de confiança legítima i de protecció als tercers.